

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 131/2021
09.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Николе Пецовског, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Сомбору Кв 296/20 од 30.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.03.2021. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА као основан, па се ПРЕИНАЧУЈЕ правноснажно решење Вишег суда у Сомбору Кв 296/20 од 30.11.2020. године у одбијајућем делу, тако што Врховни касациони суд окривљеном АА досуђује трошкове кривичног поступка на име награде стручног саветника у износу од 10.000,00 динара, која се има исплатити у року од 60 дана од дана правноснажности ове пресуде, док се захтев браниоца окривљеног у преосталом делу одбија као неоснован, а побијано решење у непреиначеном делу остаје неизмењено.

Образложење

Решењем Вишег јавног тужиоца у Сомбору Ктз 51/20 (Кти 12/19) од 20.11.2020. године, одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Пецовског, за накнаду трошкова и награде за рад адвоката за одбрану окривљеног, у делу због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези са кривичним делом угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ у износу од 271.400,00 динара.

Решењем Вишег суда у Сомбору Кв 296/20 од 30.11.2020. године, делимичним уважењем жалбе браниоца окривљеног АА, првостепено решење је преиначено, те су окривљеном досуђени трошкови кривичног поступка на име награде за рад браниоца у износу од 112.500,00 динара, који се имају исплатити у року од 60 дана, рачунајући од дана правноснажности тог решења, на рачун браниоца, адвоката Николе Пецовског, док је захтев од досуђеног до траженог износа од 316.400,00 динара одбијен као неоснован.

Против наведеног другостепеног решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Пецовски, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. у вези члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и члана 264. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијано решење укине и предмет врати суду на поновно суђење или да исто преиначи и усвоји захтев браниоца у целости као и да се исплате трошкови на име састава захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, не би било од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењем против кога је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, указујући да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон тиме што је одбио као неоснован захтев окривљеног, да му се накнаде трошкови кривичног поступка на име награде стручног саветника.

Наиме, решењем Вишег јавног тужиоца у Сомбору, одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова и награде за рад адвоката за одбрану окривљеног у односу на кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ у износу од 271.400,00 динара.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Виши суд у Сомбору донео је побијано другостепено решење којим је делимичним уважањем жалбе браниоца окривљеног првостепено решење преиначено, тако што су окривљеном досуђени трошкови кривичног поступка на име награде за рад браниоца у износу од 112.500,00 динара, док је захтев од досуђеног до траженог износа од 316.400,00 динара одбијен као неоснован, са образложењем да окривљеном не припадају трошкови на име награде за ангажовање стручног саветника јер се не ради о нужним и неопходним издацима с обзиром на то да није предвиђена обавеза поступања таквог саветника на страни одбране у току поступка и да се ради о самоиницијативном ангажовању стручног лица од стране одбране у циљу пружања стручне помоћи, чије трошкове за рад истог је дужно да плати лице које је и ангажовало таквог саветника.

Врховни касациони суд налази да је Виши суд у Сомбору, поступајући на наведени начин учинио повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 264. став 2. ЗКП.

Из списка предмета произлази да је Виши јавни тужилац у Сомбору, дана 22.01.2019. године, донео наредбу о спровођењу истраге према осумњиченом АА, због постојања основа сумње да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ.

Наредбом Вишег јавног тужиоца у Сомбору Кти 12/19 од 23.09.2020. године, обустављена је истрага која се водила према окривљеном АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, јер није било довољно доказа за оптужење, а Апелациони јавни тужилац у Новом Саду је решењем Кт По 144/20 од 12.10.2020. године, одбио као неоснован приговор пуномоћника оштећене, поднет против цитиране наредбе Вишег јавног тужиоца у Сомбору.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Спк 32/20 од 16.11.2020. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, па му је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године не изврши ново кривично дело.

Одредбом члана 264. став 2. ЗКП, прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела није нужно да накнади трошкове у погледу дела за која је ослобођен од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је, поред осталог, да када се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно у пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника, као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те да је према окривљеном наведеном наредбом Вишег јавног тужиоца у Сомбору, обустављена истрага због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, а да је цитираном пресудом Вишег суда у Сомбору, окривљени оглашен кривим због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, посебно ценећи чињеницу да се у конкретном случају трошкови окривљеног у погледу кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, за које је обустављена истрага и то трошкови на име награде стручног саветника чије ангажовање је било везано само за то кривично дело, могу издвојити из укупних трошкова који су настали у току поступка, Врховни касациони суд налази да окривљеном припадају трошкови на име награде стручног саветника за присуствовање испитивању судског вештака професора доктора ББ, од стране Вишег јавног тужиоца у Сомбору дана 26.06.2020. године, који трошкови падају на терет буџетских средстава суда.

Како награда подразумева новчану накнаду одређеном лицу за његов рад, а да је окривљени ангажовао стручног саветника који је присуствовао испитивању наведеног вештака у току истраге, вођене према окривљеном за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, у односу на које је истрага обустављена, то је неправилан закључак Вишег суда у Сомбору да окривљеном не припадају трошкови на име награде за ангажовање стручног саветника јер се не ради о неопходним и нужним издацима за одбрану окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је делимично усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и преиначио побијано другостепено решење у одбијајућем делу тако што је окривљеном досудио трошкове кривичног поступка на име награде стручног саветника у износу од 10.000,00 динара. Наведени износ обрачунат је према одредби члана 19. став 1. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, којом је прописано да стручни саветник има право на награду од 50% награде вештака, а имајући у виду да је решењем Вишег јавног тужиоца у Сомбору Кт 12/19 од 14.07.2020. године, Факултету техничких наука Нови Сад на име приступа вештака др ББ, у суд дана 26.06.2020. године исплаћен износ од 19.898,12 динара.

Поред наведеног, бранилац у захтеву истиче и то да је побијаним решењем повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, учињена и тиме што окривљеном нису признати трошкови на име нужних издатака браниоца за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије и то за превоз сопственим возилом и за одсуствовање из адвокатске канцеларије као и тиме што је жалба браниоца изјављена против првостепеног решења о трошковима кривичног поступка третирана као „остали поднесак“ тако да је суд ову награду умањио за 50%, што је у супротности са чланом 5. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Супротно наводима захтева браниоца, окривљеног, Врховни касациони суд налази да окривљеном не припадају трошкови кривичног поступка на име нужних издатака браниоца за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије – за превоз сопственим возилом и за одсуствовање из адвокатске канцеларије. Наиме, одредбом члана 264. став 2. ЗКП, предвиђено је издвајање трошкова кривичног поступка само под условом ако суд нађе да се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

Имајући у виду цитирану законску одредбу Врховни касациони суд налази да се у конкретном случају не могу издвојити из укупних трошкова наведени трошкови кривичног поступка настали у погледу кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. ЗКП, у односу на које је према окривљеном кривични поступак обустављен из разлога што је окривљени АА цитираном пресудом Вишег суда у Сомбору оглашен кривим због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, а за оба кривична дела, за која је према окривљеном донета наредба о спровођењу истраге, вођен је јединствени кривични поступак и што се ради о трошковима на име нужних издатака браниоца насталих и у односу на кривично дело за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом, због чега се захтевом браниоца окривљеног неосновано указује да је суд био дужан да окривљеном досуди наведене трошкове кривичног поступка на терет буџетских средстава суда.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да је окривљеном побијаним другостепеним решењем досуђен умањен износ на име награде адвоката за састав жалбе изјављене против првостепеног решења о трошковима кривичног поступка неправилном применом одредаба Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Ово стога, јер награда адвоката за састављање жалбе на решење о трошковима кривичног поступка није предвиђена Тарифним бројем 5, став 1. и 2. Тарифе о

наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, на који се бранилац позива у захтеву, због чега је правилан став другостепеног суда, да се наведена жалба има сматрати као „остали поднесци“ у кривичном поступку, сходно ставу 2. Тар.бр.4, Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, за чије састављање адвокату припада 50% награде из Тар. броја 1.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је нашао да побијано решење у овом делу није донето уз учињену повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, због чега је захтев браниоца окривљеног у овом делу оцењен као неоснован.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) и члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић